

Bogár László: Második ukrán front

2023 október 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mindez újabb lépés a káoszba vezet? lejt?n.

Egyre több jel utal arra, hogy ez a számunkra rejtett hatalmi tér egyre nehezebben és egyre kevésbé képes kezelni a világhatalmi átrendez?dési folyamatokat.

Némi morbid humorral szólva megnyílt a harmadik világháború második ukrán frontja a keleti (közel-keleti) frontszakaszon. Mint minden világháborúnak ennek a harmadiknak is számos rétege van. A látványtechnikai felszínen ugyan orosz–ukrán háborúként van eladva, mint médiatermék, de valójában az agonizáló amerikai világbirodalom „el?remenekülési” kísérlete. El?remenekülnie pedig azért kell az amerikai birodalomnak, mert csaknem egy évszázada folyamatosan szívja el a világ er?forrásait hatalomgazdasági hidraulikáján át, de most mégis csak t?zsdei manipulációkkal tudja vagyonát nagyobbnak mutatni, mint amilyen az összes tartozása.

A világbirodalmi Amerikának tehát, ha csak valamilyen csoda nem történik, egy-két évtizeden belül vége lesz. Ez a „csoda” lehet valamilyen nagy erej? szellemi változás, vagy valami olyan fordulat, amely az eddig követett létberendezkedésével is képesé teszi a világ feletti uralomra. Oroszország elleni háborúja, amit vazallusaival, egy Ukrajna fantázianev?, sohasem volt országgal és az Európai Unióval próbál üzemeltetni, ezt szolgálja, Oroszországot azonban láthatólag nem tudja megtörni, mert az a globális energetikai hatalomgazdaságban betöltött szerepéb?l adódóan képes háborúját önfinanszírozóvá tenni. Ez azt jelenti, hogy f?ként Szaúd-Arábia készséges és el?zékeny együttm?ködésével az olaj árát mindig olyan szinten tudja tartani, amelyen a világ olajfogyasztói fizetik meg Oroszország háborús költségeit.

Vicces módon ez a második ukránfront-megnyitás is Oroszországnak kedvez az olaj áremelkedésén keresztül. Az izraeli miniszterelnök Pearl Harborról, Izrael ENSZ-nagykövete pedig Izrael szeptember 11-éjér?l beszélt, vagyis ezzel lényegében deklarálták is, hogy akárcsak az a két nevezetes eset, ez a mostani történés is kiprovokált ürügy, casus belli. Természetesen nem a hírszerzési rendszer bukásáról van szó, hanem inkább egy olyan koordinációs zavarról, amely egy sokkal mélyebb problémára utal.

Akárcsak Amerika esetében, Izrael kapcsán is különbséget kell tennünk a globális birodalmi szint és a nemzetállami szint között. Ahogy Soros és Kissinger nem ugyanaz, úgy Izrael esetében is törésvonalak szabdalják politikai, ideológiai, kulturális értelemben a nemzetállami szint? uralmi struktúrát és a globális birodalmi „felépítményt” is. Nem mellesleg annak is vannak és pláne lesznek igen súlyos következményei, hogy Izrael palesztin népességének termékenységi rátája tartósan háromszor akkora, mint a zsidó népességé. Ezek a törésvonalak nemcsak, hogy nem publikusak, de már létezésük puszta feltételezése is feszegeti a politikailag korrekt beszédmód urai által kialakított korlátokat, így a beszédtérnek ezt az elemét itt, még miel?tt kinyitnám, mindjárt be is zárom.

Összefoglalva a lényeget, egyre több jel utal arra, hogy ez a számunkra rejtett hatalmi tér egyre nehezebben és egyre kevésbé képes kezelni a szinte reménytelenül komplex világhatalmi átrendez?dési folyamatokat. Nem tisztázható például, hogy az amerikai világbirodalom most már kikerülhetetlennek látszó bukását követ?en mi lesz Izrael mint nemzetállam sorsa, és mint „kiegészít?” világbirodalom milyen globális hatalmi pozíciót foglal majd el, különös tekintettel arra, hogy teljesen nem zárható ki az sem, hogy Kína lesz a sorrendben hetedik világbirodalma a nyugatias modernitás által üzemeltetett világrendnek.

A most kibontakozó újabb világháborús frontvonal létrehozása elég egyértelm?en Kínának szánt figyelmeztetés. Kína ugyanis olyan módon és mélységig avatkozott be a Közel-Kelet mint a világ hatalmi szempontból legérzékenyebb térsége uralmi struktúrájába, ami okkal váltott ki visszacsapást az amerikai birodalomból. Ennek leginkább látványos eleme a szaúdi–iráni kibékítés volt, ami egyúttal a jemeni és szíriai (birodalom által) „csinált” polgárháborúkat is csillapította. Ha ehhez még azt is hozzátesszük, hogy bekövetkezett az, ami még néhány éve is szürreális világhatalmi science fiction lett volna, nevezetesen, hogy Kína, Oroszország és Irán együttes hadgyakorlatot hajt végre a Perzsa-öbölben, akkor teljesen érthet? (bár nem menthet?), hogy ilyen heves a birodalmi megtorlás.

Mindez egyúttal egy id?re egészen bizonyosan megakasztja Kína világhatalmi akciósugarának a BRICS-en keresztül történ? kiterjesztését is. Ha pedig az amerikai birodalmi hadiflotta diszkrét figyelmeztetésként esetleg blokád alá veszi a Hormuzi-szorost, megakadályozva ezzel Kína Szaúd-Arábiával és Iránnal fenntartott kapcsolatainak elemi szint? üzemeltetését, az meglehet?sen kényes és módfelett veszélyes helyzetet eredményezne.

A második ukrán front közel-keleti megnyitásának Kína figyelmeztet?-fegyelmez? hatalmi megleckéztetésén túl az is a feladata, hogy az els? ukrán front elakadását eltakarja. Ahogy George Friedmann amerikai stratégiai elemz? írta, a háború már véget ért, csak a felek nem tudják abbahagyni a harcot. Tegyük hozzá, nemcsak nem tudják, de nem is akarják. A második ukrán front megnyitásának véres brutalitása azonban egyrészt látványtechnikailag dinamizálja a világközönség figyelmét, amely már er?sen lankadóban volt az egyre unalmasabb folyatásokkal jelentkez? orosz–ukrán szappanoperát illet?en, másrészt egy újabb nagyságrenddel növeli Nyugat-Európa kiszolgáltatottságát.

A több tíz milliós, zömében fiatal férfiakból álló iszlám bevándorló tömeg távvezérelt biológiai drónok hadaként a szó szoros értelmében romba döntheti mindazt, ami Nyugat-Európában rendként még megmaradt. Mindez újabb lépés a káoszba vezet? lejt?n.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló